

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci navrhovateľa **S**, proti odporcovi **JUDr. I**, správca konkurznej podstaty úpadcu J, IČO: X, o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 55 Cbi 118/01-109 zo dna 1. decembra 2005: takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 55 Cbi 118/01-109 zo dna 1. decembra 2005 **potvrďuje**.

Odporcovi trovy odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6 K 417/99-41 zo dňa 9.2.2000 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka J, IČO: X. Uznesením zo dna 25.10.2004 bol za správca konkurznej podstaty úpadcu ustanovený JUDr. I. Na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 20.2.2001, správca pohľadávku navrhovateľa vo výške 1 305 599,- Sk uznal so zaradením do druhej triedy. Právo na oddelené uspokojenie poprel z dôvodu, že pohľadávky veriteľa, ktoré sú uvedené v rozhodnutí o určenie záložného práva, boli už

uspokojené. Poukázal v ďalšom na ustanovenie § 23 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV). Z predložených dokladov vyplýva, že správca konkurznej podstaty navrhovateľom prihlásenú pohľadávku vo výške 1 305 599,- Sk uznal na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 20.2.2001 v celom rozsahu so zaradením do druhej triedy. Nakoľko nešlo o spornú pohľadávku ani čo do pravosti, ani čo do výšky, ani čo do poradia, navrhovateľ v tejto časti podal návrh bez právneho dôvodu, preto ju súd v tejto časti zamietol. Navrhovateľ sa ďalej podaným návrhom domáhal rozhodnutia, že pohľadávka vo výške 244 162,- Sk je pohľadávkou druhej triedy s právom na oddelené uspokojenie a v súvislosti s tým poukázal na právoplatné a vykonateľné rozhodnutia Daňového úradu Komárno. Podľa § 23 ods. 2 ZKV konkurzní veritelia sa v žalobe smú dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Súd má jednoznačne preukázané, že konkurznou prihláškou č. 39 zo dňa 11.4.2000 navrhovateľ prihlásil svoju pohľadávku vo výške 1 305 599,- Sk ako pohľadávku druhej triedy a ďalej uviedol, že v zmysle ust. § 28 ZKV má vyššie prihlásenú pohľadávku v sume 4 678 320,- Sk zabezpečenú záložným alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností. Z uvedeného je zrejmé, že návrh navrhovateľa nie je v súlade s pohľadávkou uplatnenou konkurznou prihláškou. Súd preto návrh navrhovateľa zamietol aj v tejto časti. Na podporu zamietavého stanoviska súd poukázal na ust. § 23 ods. 3 ZKV, podľa ktorého kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom. V danom prípade išlo o nárok vyplývajúci z vykonateľných pohľadávok, preto bola aktívna legitímácia na prípadné podanie návrhu na začatie konania na strane popierajúceho, t.j. správcu konkurznej podstaty.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie proti tej časti výroku rozsudku krajského sudu, ktorou súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o určenie, že pohľadávka navrhovateľa je vo výške 244 162,- Sk pohľadávkou s nárokom na oddelené uspokojenie. V odvolaní poukázal na tu skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa si prihlásil pohľadávku do konkurzu, vyhláseného na majetok úpadcu konkurznou prihláškou zo dňa 5.4.2000 vo výške 1 305 599,- Sk ako pohľadávku druhej triedy vo výške 4 678 320,- Sk s nárokom na oddelené uspokojenie. Suma 4 678 320,- Sk uvedeného nároku na oddelené uspokojenie, uvedená v konkurznej prihláške, je

výsledná suma získaná kumulatívnym zrátaním nedoplatkov úpadcu, ktoré boli zabezpečené rozhodnutím o určení záložného práva. Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k čiastočnej úhrade pohľadávky zabezpečenej záložným právom k nehnuteľnostiam na základe rozhodnutí o zriadení záložného práva, zmenila sa výška pohľadávky zabezpečenej záložným právom. Z tohto dôvodu si právny predchodca navrhovateľa uplatnil v konkurznej prihláške nárok na oddelené uspokojenie v sume 4 678 320,- Sk a po jej čiastočnej úhrade si žalobou o určenie popretej pohľadávky, podanej dňa 21.3.2001 na Krajský súd v Bratislave, uplatnil nárok na oddelené uspokojenie už iba vo výške 244 162,-Sk. Zvyšná časť pohľadávky s nárokom na oddelené uspokojenie vo výške 244 162,- Sk vyplýva z vykonateľného výkazu nedoplatkov č. 621/310/19576/007 Král' zo dňa 5.4.2000, ktorý tvorí prílohu konkurznej prihlášky i určovacej žaloby a ktorý obsahuje i tieto nedoplatky: 81 076,- Sk - platobný výmer na penále č. 621/240/9333/98/Bu zo dňa 4.3.1998, 70 826,- Sk - platobný výmer na penále č. 621/220/5098/98/Ve zo dňa 11.2.1998, 92 260,-Sk - platobný výmer na penále č. 621/240/9333/98/Bu zo dňa 4.3.1998, spolu 244 162,- Sk, ktoré sú predmetom záložného práva zriadeného na základe rozhodnutia o určení záložného práva č. 621/320/16633/99/Král' zo dňa 7.4.1999. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáha uznania právneho dôvodu i poradia, ktoré si uplatnil i v konkurznej prihláške a čo doložil potrebnými rozhodnutiami, vydanými právnym predchodcom navrhovateľa. To, že sa znížila výška pohľadávky s nárokom na oddelené uspokojenie po jej čiastočnej úhrade, nijakým spôsobom nemení právny dôvod alebo poradie prihlásenej pohľadávky, a teda nemohlo dôjsť k porušeniu úst. § 23 ods. 2 ZKV. Na základe úst. § 23 ods. 4 ZKV navrhovateľ má za to, že ak je popreté poradie prihlásenej pohľadávky, zákon nerozlišuje, či je popretá vykonateľná pohľadávka alebo iná pohľadávka. Ak je veriteľovi popreté poradie pohľadávky, žalobu o určenie poradia vždy podáva veriteľ", pričom o poradí pohľadávky vždy rozhoduje súd. Na základe uvedeného navrhovateľ má za to, že aktívna legitímácia na podanie návrhu na začatie konania o určenie poradia pohľadávky bola a je na strane navrhovateľa napriek tomu, že sa jedná o vykonateľnú pohľadávku. Navrhol, aby odvolací sud napadnutý rozsudok v časti, v ktorej súd rozhodol o zamietnutí žaloby v časti o určenie poradia pohľadávky vo výške 244 162,- Sk s nárokom na oddelené uspokojenie a o trovách konania zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je navrhovateľom uplatnené právo na určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky vo výške 1 305 599,- Sk so zaradením do druhej triedy pre účely rozvrhu s tým, že pohľadávka vo výške 244 162,- Sk je pohľadávkou druhej triedy s právom na oddelené uspokojenie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 9.2.2000 č. k. 6 K 417/99- 41 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka J. Na prieskumnom pojednávaní, konanom dňa 20.2.2001, správca konkurznej podstaty úpadcu uznal pohľadávku navrhovateľa vo výške 1 305 599,- Sk so zaradením do druhej triedy. Právo na oddelené uspokojenie poprel z dôvodu, že pohľadávky veriteľa, ktoré sú uvedené v rozhodnutí o určení záložného práva, už boli uspokojené. Podľa § 23 ods. 2 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Z obsahu spisuje zrejme, že konkurznou prihláškou č. 39 zo dňa 11.4.2000 navrhovateľ prihlásil svoju pohľadávku vo výške 1 305 599,- Sk ako pohľadávku druhej triedy. Uviedol ďalej, že v zmysle § 28 ZKV má vyššie prihlásenú pohľadávku v sume 4 678 320,- Sk zabezpečenú záložným alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľnosti. Správca konkurznej podstaty úpadcu navrhovateľom prihlásenú pohľadávku vo výške 1 305 599,- Sk uznal na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 20.2.2001 v celom rozsahu so zaradením do druhej triedy. Navrhovateľ sa predmetným návrhom domáha určenia poradia pohľadávky v sume 244 162,- Sk s právom na oddelené uspokojenie, avšak nie je záloh. Záloh už bol realizovaný, navrhovateľ bol uspokojený zo zálohu. Ide o to, či sa charakter pohľadávky týmto zmenil, je to pohľadávka na oddelené uspokojenie, avšak nemožno ju tam zaradiť, pretože neexistuje záloh, z ktorého by bola pohľadávka uspokojená. Navrhovateľ upresnil svoj prejav na pojednávaní dňa 11.2.2007 a uviedol, že sporné poradie pohľadávky vo výške 244 162,- Sk je súčasťou pohľadávky, uplatnenej prihláškou v celkovej sume 1 305 599,- Sk. V danom prípade je zrejme, že správca konkurznej podstaty úpadcu navrhovateľovi poradie pohľadávky nepoprel, uznal pohľadávku tak, ako si ju uplatnil. Konkurznou prihláškou prihlásil navrhovateľ pohľadávku ako pohľadávku

druhej triedy a tak, ako si ju uplatnil, tak mu to bolo správcom konkurznej podstaty úpadcu uznané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu a napadnutý rozsudok ako vecné správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Keďže odporcovi trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu priznané.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 11. decembra 2007

JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu